

توانمندسازی کارکنان به عنوان حلقه میانجی بین سرمایه فکری و کیفیت زندگی کاری

زانیار شیخه پور - حبیب الله دعایی - نور محمد یعقوبی - زهرا فیروز بخت - محمد شیخه پور

چکیده

امروزه یکی از عامل‌های کلیدی در بهبود فرایندهای کسب و کار و کلید موفقیت سازمان‌ها، توسعه سرمایه فکری سازمان‌ها است، چرا که یکی از مهمترین وظایف مدیریت سرمایه فکری، شکل دهنی به فرایندهای ایجاد و تحصیل ارزش از دانش است. در راستای این مهم، این پژوهش به بررسی تاثیر سرمایه فکری بر کیفیت زندگی کاری کارکنان از طریق توانمندسازی می‌پردازد. جامعه آماری شامل کارکنان پرستاری بیمارستان تامین اجتماعی زاهدان می‌باشد، که (۱۳۲ نفر) از این افراد به روش نمونه گیری تصادفی انتخاب شده بودند به سه پرسشنامه سرمایه فکری و کیفیت زندگی کاری و توانمندسازی جواب دادند. پایایی پرسشنامه‌ها از طریق آلفای کربنباخ مورد تایید قرار گرفت، همچنین پرسشنامه‌ها با روایی محتوایی بالا تهیه شدند. داده‌های بدست آمده با استفاده از نرم‌های Liserl و Spss مورد تحلیل قرار گرفتند و نتایج نشان داد سرمایه فکری و ابعادش (سرمایه انسانی، سرمایه ساختاری و سرمایه مشتری) از طریق توانمندسازی تاثیر مثبت و معناداری بر کیفیت زندگی کاری کارکنان دارد. نارضایتی از کیفیت زندگی کاری مشکلی است که صرفنظر از مقام سازمانی افراد، هم خود افراد و هم به سازمان آسیب وارد می‌کند و جلوگیری از این آسیب‌ها زمانی امکان پذیر خواهد بود که به سرمایه‌های فکری توجه و رسیدگی ویژه‌ای بشود و در راستای توجه به سرمایه‌های فکری نباید توانمندسازی منابع انسانی سازمان را نیز فراموش کرد.

کلمات کلیدی: سرمایه فکری، توانمندسازی روانشناختی و کیفیت زندگی کاری

مقدمه

در دوره صنعتی، بهای اموال، ماشین آلات، تجهیزات و مواد خام به عنوان عناصر کارآمد واحد تجاری محسوب می‌شدند، در حالی که در عصر اطلاعات استفاده کارا از سرمایه فکری است که موفقیت یا شکست واحد تجاری را تعیین می‌کند. به رغم اهمیت دارایی‌های مشهود در تولید